Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 2 (838) * joi 11 ianuarie 1962 * 8 pagini 30 bani

INTERVIUL NOSTRU:

Vacanța

Pe peronul gării, lume multă, mai cu seamă copii. E de înțeles: își luau rămas bun de la Vacanță! Cu geamantanele în mîini, Vacanța tocmai se urca în vagon cînd am dat fuga:

— Te rog, un interviu!

— Imposibil, plec, e 10 ianuarie!

— Numai cîteva cuvinte!

— Uf, reporterii... Poftim!

— Spune-mi, ești mulțumită de cele două săptămîni și mai bine pe care le-ai petrecut în mijlocul copiilor?

— Nespus de mulțumită! M-au întîmpinat cum se cuvine :cu cîntece și veselie. Nici eu n-am venit cu mîna goală: le-am adus zăpadă pentru săniuș! Am cîntat și am recitat împreună cu ei la sărbătorirea Zilei Republicii, am fost cu plugușorul, am patinat... În regiunea Oltenia am vizitat cu 20.000 de pionieri și școlari, gospodării agricole colective și de stat. S.M.T.-uri. Cu alte multe mii de copii din diverse regiuni, m-am dat cu schiurile în munți. La București, mi-a plăcut în mod deosebit Carnavalul pionierilor de la Palatul R.P.R. N-am să uit nici serbările pomului de iarnă din întreprinderi, instituții și școli, pentru organizarea cărora s-au alocat 32.000.000 lei.

— Cînd ne mai vedem, dragă Vacanță?

— La primăvară!

...Abia am avut timp să-mi iau rămas bun cînd un nou tren a poposit în gară. A coborît din el un băiat vesel, pe care l-am re-

...și cu Trimestrul II

cunoscut deîndată. Era Trimestrul II.

— Bine-ai venit! Aș dori...

— Un interviu, firește!

— Exact. Ce ai de transmis pionierilor și școlarilor, cu care vei petrece 3 luni?

— O mulțime de lucruri dar, în primul rînd, să învețe bine.

— Recomandări speciale?

— De ce nu! Le pot da chiar în ordine alfabetică! Aș vrea cît mai puține absențe nemotivate și să nu mai aud de bătăuși și codași. Să fie o disciplină perfectă, fiecare pionier să se evidențieze la învățătură, să fie folositor celor din jurul său, într-un cuvînt, gata întotdeauna să îndeplinească orice sarcină pionierească! Le doresc tuturor să dea dovadă de inițiativă, să participe cu tragere de inimă la munca patriotică, să fie ordonați.

— Ce să facă pentru a îndeplini toate acestea?

— Să-și respecte cu strictețe, programul zilei.

— Mulțumesc pentru interviu.

— Stai! Mai adaugă că le doresc tuturor pionierilor și școlarilor mult succes!

Interviu luat de
GHEORGHIȚA REPORTERUL

Ziua bună se cunoaște de dimineață...

Jachetele de tricot — nou produs intrat în fabricație anul acesta — pentru fetițe, lucrate de tinerele din brigada condusă de utemista Augustina Mandoc sînt de cea mai bună calitate.

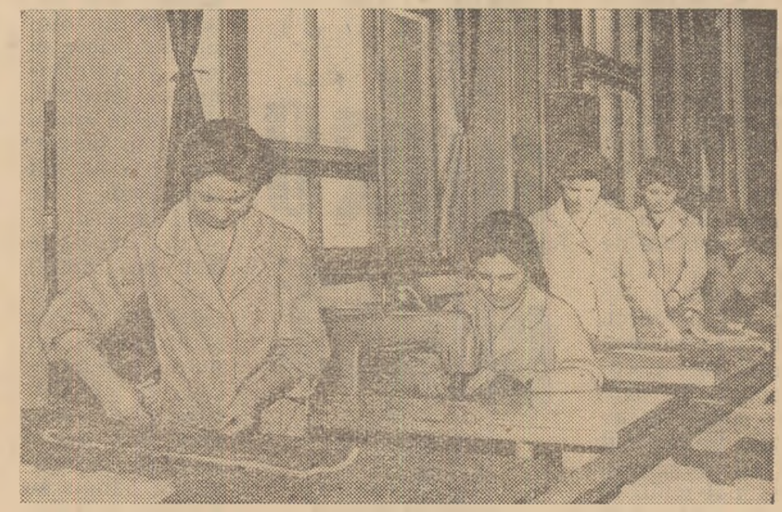
Geana dimineții scînteiază viu în spuza zăpezii albe ca și în sticla geamurilor înalte, unde întîlnește lumina înviorătoare a tuburilor de neon.

Dincoace de ferestre, în fabrică, primele minute din prima zi de lucru a noului an arată o intensă activitate. Rînduite în șiruri paralele, mașinile duduie avîntat, numărînd parcă clipele în pulsațiile roților.

...O dimineață obișnuită și buchete, buchete lîngă mașinile harnicelor muncitoare. Și Elena Ionescu, și Vasilica Iliescu, și Elena Roșu, întreaga brigadă condusă de tînăra utemistă Augustina Mandoc se străduiesc să dea produse lucrate cu grijă, frumoase, de bună calitate.

Ele au pășit în noul an hotărîte nu numai să-și realizeze planul, ci să-l și depășească. Și aceasta din prima zi...

Ora 2,30, ora schimbului,

De aceeași apreciere se bucură și costumele-taioare făcute de brigada în care lucrează harnicele muncitoare Victoria Popescu, Margareta Simoiu. Brigada lor e fruntașă, a depășit planul încă din prima zi de lucru a noului an!

totuși nu. Se vede aceasta din emoția înflorită pe fețele tinerelor ce mînuiesc cu precizie mașinile. Fiecare e animată de o dorință fierbinte să lucreze cu spor, să înceapă noul an cu succese cît mai frumoase.

M-am oprit lîngă o mașină la care lucrează o fată măruntică, cu mișcări agere. Augustina Mandoc o cheamă. O văd stînd încordată, urmărind cu atenție lucrul, jocul acului ce săgetează tricotul, încheindu-l într-un tighel milimetric, egal. De culoarea albăstrelelor, roșii ca macul sau de culoare portocalie, tricotajele se adună

— Alo, fabrica de confecții și tricotaje „București"? Cum stau cu planul utemistele din brigada Augustinei?

— L-au depășit, se înțelege; pe sector s-au obținut în primul schimb din prima zi de lucru a noului an un număr de 1.500 tricotaje peste plan!

Ceea ce înseamnă că harnicele muncitoare de aci vor avea în cursul anului succese tot mai frumoase. Căci, vorba zicalei: „Ziua bună se cunoaște de dimineață!"

AL. PROFIRIU

Candidata de partid Elena Băjenaru și utemista Maria Călană sortează cu grijă produsele finite.

Din viața pionierească

Într-o unitate

Concursurile tradiționale ale organizației de pionieri

Deși sîntem în plină iarnă, micii naturaliști de la Școala de 7 ani din comuna Chirnogeni, regiunea Dobrogea, duc o activitate intensă. S-a stabilit ce e de făcut: pionierii din detașamentele claselor a V-a și a VI-a se vor ocupa de legume și zarzavaturi; cei dintr-a VII-a, de culturile mari — porumb, grîu. Individual, pe unii îi interesează plantele medicinale, pe alții — creșterea animalelor sau cultura florilor.

E iarnă. Pomii sînt desfrunziți, iar pămîntul e acoperit cu zăpadă. Preocupările micilor naturaliști sînt însă... văratice. Ei studiază astăzi polenizarea artificială. I-am văzut și la lucru. Oprea Eliza și Calciu Emilia adună semințe de morcov și de ardei. Semințe de un soi deosebit. Țin însă să aibă în grădină și conopidă. Au căutat mult, dar au găsit. Și-au făcut și un semincer. Ba, mai mult, în cutii speciale le încearcă puterea de germinație. În curînd, micii legumicultori vor trece la amenajarea unor răsadnițe.

În toamnă, cînd s-au făcut arăturile pe lotul școlar, cei din clasa a VII-a s-au îngrijit ca ele să aibă o adîncime corespunzătoare, 32—34 cm. Apoi au îngrășat solul. În urma rezultatelor obținute la germinator, au trecut la selecționarea semințelor. Sînt hotărîți să obțină 5.000 kg porumb la ha, și pentru aceasta fac totul. Concurenții individuali se pregătesc și ei. Săndulescu Otilia se ocupă de cultura florilor. E specialitatea ei: la consfătuirea micilor naturaliști din raion, ea a spus: „Comuna noastră e o adevărată grădină. Și la aceasta au contribuit mult și micii naturaliști. Pionierii au semănat și au îngrijit grădinițele cu flori din fața Sfatului popular, de la sediul G.A.C., de la școală. Ghiocelul alb și roz, crizantemele altoite, gura leului, toate acestea, de la școală s-au răspîndit în tot satul. Multe colectiviste veneau să ne ceară semințe, răsaduri"... Săndulescu Otilia, Cojanel Gherghina, Pamuc Florian și ceilalți naturaliști care au fost la consfătuire și-au împărtășit experiența, au arătat cum au obținut cele 1.118 kg porumb pe 500 m^2, au arătat și despre planurile viitoare. Ele sînt frumoase. Au doar o experiență bogată, nu degeaba unitatea lor a ocupat locul II la faza raională.

Cîntecul și voia bună sînt prietenii lor de nedespărțit. Pregătirile pentru concursul cultural-artistic au început din toamnă. Duminica, la căminul cultural, colectiviștii vizionează mereu programe noi, interesante. Și aceasta pentru că formația artistică pregătește noi numere. Corul învață acum cîntecul „Țara mea", echipa de teatru pregătește sceneta „Grupa veselă", brigada de agitație, dansurile populare — aduc și ele ceva nou. Cel mai important lucru este însă faptul că în unitate nu există pionier sau școlar care să nu știe cîteva cîntece și poezii. Poezii și cîntece frumoase care să vorbească despre viața noastră nouă, fericită.

Întrecerile în cadrul spartachiadei au început și ele. Sîntem în prima etapă. Antrenamente, întreceri. „Primii în sport, primii în învățătură"! a hotărît colectivul de conducere al unității. Dar ce te faci cu Antofi Ilie, Manole Gheorghe? Erau sportivi buni, dar nu prea se împăcau cu matematica. Cu note mici nu aveau ce căuta în echipă. Și băieții au început să învețe cu perseverență. Ajutați de ceilalți pionieri, ei și-au îndreptat notele, s-au antrenat și... acum sînt campioni pe unitate! Atletismul este și el mult îndrăgit de pionieri. Dovadă, numărul mare al participanților, rezultatele bune obținute la întrecerile între grupe, detașamente, întîlnirile amicale cu pionierii din comuna Plopeni, cu cei din Comana și Negru Vodă.

Nu peste mult timp încep întrecerile pentru etapa a II-a: pe centre de comună. Și ei se străduiesc să obțină rezultate bune.

★

Concursurile tradiționale ale organizației de pionieri... Un vechi proverb spune: „Toamna se numără bobocii". Noi însă cunoaștem și un altul: **„Cine se scoală de dimineață, departe ajunge"**. Și pionierii din comuna Chirnogeni au un început bun. Le dorim succes!

G. COSTIN

PE SCENA CĂMINULUI CULTURAL

Fulgii de zăpadă jucăuși cad nestingheriți peste tot. Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Aroneanu, raionul Iași pregătesc deseori frumoase programe artistice. Și de data aceasta au pregătit un program. Acum se îndreaptă grăbiți către căminul cultural. Alături de ei, bătătorind zăpada pufoasă, merg colectiviștii. Multe bucurii le fac copiii. Dansurile, cîntecele și poeziile pionierilor sînt întotdeauna un prilej de mulțumire și bucurii. Astăzi este zi de odihnă. Sala căminului cultural din comună, împodobită frumos, este, ca de obicei, plină. Pe scenă, 60 de pionieri, îmbrăcați sărbătorește, cu cravatele roșii la gît cîntă cu însuflețire viața nouă, fericită pe care o trăiesc, prin grija părintească a partidului drag!

„Noi, partidului părinte,
Pentru visele-ndrăznețe
Din inimi mulțumim
fierbinte"...

Și vocile lor cristaline umplu sala. Frumoase sînt și poeziile și dansurile interpretate cu măiestrie de pionierele Rusu Dorica, Damaschin Elena, Văleanu Viorica, Comanic Elena, Coroiu Rodica și Rusu Aneta. Micile artiste, îmbrăcate în frumoase costume naționale, se bucură de mult succes. Dovadă sînt aplauzele îndelungate ale spectatorilor.

M. N.

Colectivul de conducere acționează

Ca de obicei, Despina cercetă programul de activități al unității, notînd acțiunile realizate sau punînd semnul întrebării în dreptul celor aflate în pregătire. Se opri mai îndelung asupra uneia dintre ele: detașamentul claselor a VI-a pregătește un program artistic la căminul cultural. „Oare au făcut ceva pînă acum? se întrebă Despina. Ar fi bine să stau de vorbă cu Viorica".

La Școala de 7 ani din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, colectivul de conducere al unității s-a obișnuit să controleze activitatea fiecărui detașament în parte, dîndu-i o mînă de ajutor cînd e cazul. Atunci cînd s-a observat, de pildă, că adunările grupelor din detașamentul claselor a IV-a sînt monotone, neinteresante, colectivul de conducere al unității a intervenit, organizînd acolo o adunare de grupă model. Ea a cuprins învățarea cîntecului „Salutul cravatelor roșii", un joc hazliu și semnalizarea cu fanioane. De atunci, adunările de grupă ale celor dintr-a patra au devenit mai variate, mai atrăgătoare.

Iată că acum Beraru Viorica, președinta detașamentului claselor a VI-a, e chemată de către colectivul de conducere al unității să arate cum merge pregătirea programului artistic pentru căminul cultural. Viorica roșește, se încurcă. Se vede că de solo cu treaba nu merge tocmai bine, și Despina, președinta unității, e cam supărată, dar după ce își exprimă părerile critice, se domolește:

— Spune, cum vă putem ajuta?

În aceeași zi, colectivul de conducere a rugat-o pe tovarășa profesoară de muzică să-i ajute pe pionierii dintr-a șasea să repete unele cîntece, iar pe tovarășa instructoare superioară să-i învețe cîteva dansuri noi. Tot astfel, trei pionieri din clasa a VII-a B le-au procurat colegilor dintr-a șasea cîteva costume naționale.

...Peste o săptămînă, detașamentul claselor a VI-a a cules aplauze meritate pentru munca sa. O parte din ele se datorau însă și colectivului de conducere al unității.

SANDU ALEXANDRU

Clipe de neuitat. Noi școlari intră în rîndurile organizației de pionieri. Fotografia noastră prezintă un aspect de la înmînarea cravatelor roșii în unitatea de la Școala medie nr. 38.

MICII ARTIȘTI DIN SIGHIȘOARA

A devenit o tradiție ca, în fiecare vacanță, micii balerini de la Casa pionierilor din Sighișoara să plece în turneu. În această vacanță, după un scurt popas la Cîmpina și la Muzeul Doftana, ei au venit la București. Doreau încă mai de mult să viziteze uzinele de autobuze și troleibuze „Tudor Vladimirescu", să-i cunoască pe harnicii muncitori din a căror mîini pricepute ies elegantele autobuze și troleibuze ce poartă marca „T.V.". Odată ajunși în București, această dorință a lor a devenit realitate. Muncitorii i-au primit cu multă căldură, i-au condus prin fiecare secție, le-au făcut cunoștință cu fruntașii în producție, le-au arătat cum ia naștere un autobuz sau un troleibuz.

Dacă în dimineața acelei zile de început de an, micii artiști din Sighișoara au fost oaspeții muncitorilor de la Uzinele „Tudor Vladimirescu", apoi seara, la Casa de cultură a tineretului din raionul Nicolae Bălcescu, muncitorii uzinei au fost oaspeții lor.

În cinstea constructorilor de autobuze, micii balerini au prezentat un spectacol neasemuit de frumos. În program, basmul muzical-coregrafic „Viorica și Coana minciună mare" și tabloul coregrafic „Concert în luncă" după poezia lui Vasile Alecsandri. Fiecare din cei 60 de membri ai ansamblului a impresionat prin mișcările pline de grație și gingășie.

Spectacolul prezentat de ei s-a bucurat de mult succes. Acest spectacol este al 195-lea pe care îl prezintă Ansamblul artistic al Casei pionierilor. În curînd, la Sighișoara, în fața tuturor acelor care au fost membri ai ansamblului începînd de la înființarea lui în 1956, micii balerini vor prezenta un spectacol festiv, al 200-lea...

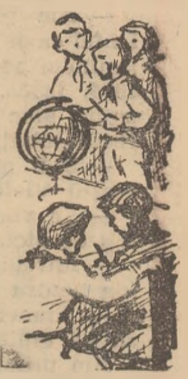
ROMEO DAN

Pionierii și școlarii au dat cu multă tragere de inimă ajutor la curățirea zăpezii. Iată-i, în fotografia noastră, pe cîțiva pionieri de la Școala de 7 ani nr. 171 și de la Școala medie nr. 32, îndepărtînd zăpada de pe partea carosabilă a străzii

Vă prezentăm cîteva aspecte din activitatea unor unități de pionieri din orașul Iași, felul în care pionierii învață și participă la viața obștească.

Un angajament îndeplinit

Hai să deschidem catalogul clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 7 din orașul Iași. În dreptul numelor Călugărescu Anatolie, Pruteanu Constantin și al elevei Madresovici Beti, notele la începutul anului școlar sînt de 4 și 5. Tot la ei, la încheierea trimestrului stau, una lîngă alta, note de 7, 8, 9 și 10. Nu-i nici un secret. Prietenul la nevoie se cunoaște. Într-o adunare de detașament, s-a discutat despre situația la învățătură, despre felul cum pionierii își cinstesc cravata roșie. La această adunare, pionierii fruntași s-au angajat să-și ajute colegii la învățătură.

Anatolie a fost ajutat de pionierul Geba Dorel, iar Constantin și Beti au învățat împreună cu Mihăilescu Corneliu. Pionierii s-au angajat să învețe cu toții bine. Notelor mici nu le mai este permis să pătrundă în catalogul clasei a VII-a B!

E multă veselie în clasa a II-a A

Cei mici au terminat orele de curs. În clasă e ordine, florile de la ferestre dau un aspect de sărbătoare. În bănci, alături de cei peste 30 de școlari din clasa a II-a A stau pionierii Ciuciu Corina, Cortez Mioara, Trepcovici Viorica, Moțoianu Doina și alții din clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 11 din Iași. Ei vin deseori aici să-i învețe cîntece, jocuri și poezii. De astă dată, pregătesc împreună un program artistic.

Micii școlari sînt bucuroși cînd se întîlnesc cu prietenii lor. Nistor Iulia și Luca Aurelia, Aritonovici Rodica, Cahană Mihail, din clasa a II-a recită cu mîndrie poeziile pe care le-au învățat de la pionieri.

Toți școlarii cîntă frumos. Cîntecele „Țara mea" „Hațegana", „Bine e să fii mereu în frunte" le-au învățat tot de la pionieri. E multă veselie în clasa a II-a A.

Băiatul din banca a III-a

În banca a III-a de lîngă fereastră stă un băiat de statura potrivită, brunet, cu părul tuns scurt. Te uiți la el și ți-e mai mare dragul. Uniforma îi este îngrijită iar cravata roșie este întotdeauna proaspăt călcată. Acesta este pionierul Iancu Gheorghe din clasa VII-a de la Școala de 7 ani nr. 21 din orașul Iași.

Toți colegii îl iubesc pe Gheorghiță, președintele grupei a II-a. Împreună cu cei 10 pionieri din grupa lui, organizează activități frumoase și interesante. De curind, au fost împreună să viziteze fabrica de mobilă din oraș. Grupa lui este fruntașă și în pregătirile pentru primirea distincțiilor pionierești. Gheorghiță este printre primii la învățătură, e ordonat, disciplinat, respectuos fața de tovarășii profesori, politicos cu fetele și cu școlarii mai mici. Mulți dintre colegii lui caută să-i semene. Printre aceștia sînt Vintilă Mariana, Moșneguțu Romeo, Horhotă Antoaneta, Popa Adriana, Hreapcă Mihai.

RODICA ALBU

Intîmplări care nu se mai repetă

Șirul întîmplărilor începe într-o pivniță, într-un beci obișnuit, mirosind a varză murată și a lemne de foc. Să coborîm... Nu vă mirați, ceea ce vedeți e lumina nesigură a unei lămpi de gaz. Ce să-i faci, gospodarii nu s-au gîndit să tragă fir electric și în pivniță. N-au simțit nevoia. Încet, să nu alunecați pe trepte... Iată-i, așezați pe buturugi, pe eroii povestirii noastre. Fiecare soarbe cu sete, înecîndu-se și tușind, din cîte o țigară groasă. Sînt Mihai A., Traian I., Constantin S., elevi în clasa a V-a. Par mult mai voinici decît ar trebui să fie un băiat de 10-11 ani. Nimic deosebit: el au rămas de cîte două și trei ori repetenți. Mai sînt aici și cîțiva „boboci", tot dintr-a V-a, dar de vîrstă... reglementară! Ei se străduie să le semene întru totul „veteranilor". Și unii, și alții, ascultă, învăluiți în nori de fum, glasul lui Constantin B., elev în clasa a VIII-a, care le citește dintr-o cărțulie soioasă, așa-zisă „de aventuri" ,tipărită acum vreo 25 de ani. Paginile acestei „cărți", care trebuia de mult topită ca maculatură, sînt o însăilare de istorisiri absurde, grosolan ticluite, fără cap și fără coadă.

...Așa-i că vi s-a făcut lehamite de priveliștea asta? Să ieșim repede la suprafață, să tragem o gură de aer curat. Dar nu, nu cumva să dăm uitării ceea ce am văzut. Chiar dacă avem treburi importante, chiar dacă ne așteaptă cineva, să amînăm pentru mai tîrziu. Trebuie neapărat să vedem ce se va întîmpla în continuare. E de datoria noastră. Să mergem deci la școală. E amiază. În sălile de curs, copiii urmăresc cu atenție firul lecțiilor. În clasele a V-a C și D, cîteva locuri în bănci sînt goale. Din curtea școlii vine însă zvonul unor glasuri stridente. Despre ce e vorba? Nu cumva despre cei cărora le aparțin locurile rămase goale? Ba da. Să vedem cine sînt. Surpriză: cîțiva băieți pe care i-am cunoscut adineauri: Mihai A., Traian I., Constantin S. etc. O sticlă de țuică trece din mînă în mînă, și veselia e generală. E cazul să ne mirăm? Nu. Dintr-o carte mai întunecoasă ca o pivniță nu ar fi putut ieși altceva.

Dar, din păcate, n-a ieșit numai atît. Într-o bună zi, din casa unuia dintre acești copii a dispărut o sumă de bani. Altă dată, din clasa a VI-a (elevii de aici erau în curte, la ora de educație fizică) au fost furate cîteva stilouri. Isprăvi ale acestor mici derbedei, printre care Mihai A. și Traian I. dețin roluri de frunte.

Este, desigur, meritul colectivului Școlii pedagogice din Suceava și al unității de pionieri că toți aceștia au fost dați pe față în puține săptămîni de la începerea anului școlar. Întreaga școală și-a spus cu hotărîre părerea despre aceste fapte rușinoase. Acum, lucrurile s-au limpezit. Cu ajutorul utemiștilor din școală și al pionierilor, Romeo R., Traian A., Ilie M. și ceilalți se străduiesc să-și recapete încrederea oamenilor, să-și uite relele deprinderi, să învețe.

Toate aceste întîmplări trebuie să dea de gîndit și colectivului Școlii medii nr. 1 din Suceava, unde au învățat pînă anul trecut acești copii. Se pare că acolo n-au fost ajutați cum trebuie.

Colectivul de pionieri și școlari în care învață acești copii trebuie să facă totul pentru a-i ajuta să devină oameni adevărați, de care să nu se rușineze nici familiile lor, nici poporul nostru muncitor. Asemenea fapte ca cele despre care v-am povestit se întîlnesc foarte rar. Dar acolo unde apar nu trebuie trecute cu vederea, ci colectivul de pionieri să acționeze așa cum se cuvine.

Vom fi bucuroși să primim de la Școala pedagogică din Suceava vești despre felul în care elevii cu pricina dovedesc că au înțeles ce au de făcut.

OVIDIU ZOTTA

De aceeași vîrstă cu orașul

— Cîți ani ai?

— Am plecat pe opt. La fel ca și orașul nostru. Amîndoi ne-am născut în 1954, însă... temelia primului bloc s-a pus în 1949. Doinița mă cheamă.

— Și-ți place aici, în orașul Victoria?

— Se vede că nu sînteți de aici...

— Într-adevăr. Acum vin pentru prima dată.

— Atunci veniți cu noi să vă arătăm orașul!

Am primit bucuros.

— Marioara, spuse Doina îndreptîndu-și privirea către o fetiță de lîngă ea, are și ea la fel ca și mine: opt ani. Ea însă i-a împlinit chiar acum cîteva zile, la 30 Decembrie. Am sărbătorit-o cu toții, la școală. Fetelor, știți ceva, haideți să facem un concurs fulger! Vreți?... Să vedem ce știe fiecare despre orașul nostru. Fiecare dintre noi pune cîte o întrebare.

— Cîte blocuri străjuiesc bulevardele și străzile?

— 112 blocuri și încă 25 de vile.

— Care sînt cele mai mari clădiri?

— Policlinica, e aici în stînga noastră. Apoi, în față: hotelul - restaurant în dreapta și magazinul universal în stînga. La mijloc, în primăvară se va ridica Palatul cultural. Apoi, sus pe bulevard se află complexul meșteșugăresc, cantina, fabrica de pîine, iar jos, lîngă școala medie, școala noastră...

Priveam cu cîtă admirație vorbeau despre fiecare construcție din orașul lor. De orașul răsărit ca din pămînt, pe cîmpul gol.

— Păcat că nu ați venit la noi astă-vară.

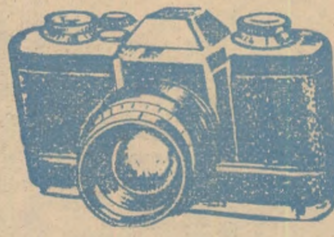
— De ce? Și acum e foarte frumos, aici!...

— Da, dar vara e și mai frumos. Pretutindeni, în jurul fiecărui bloc, pe marginea fiecărui bulevard, ați fi văzut numai flori, iar pe copiii de la școala noastră îngrijindu-le cu drag. Acum avem flori numai la ferestre.

Da, e adevărat, oriunde îți întorci privirea florile din geamuri zîmbesc oaspetelui și-i spun parcă: bine-ai venit în orașul nostru! Dacă ai să vii la anul, o să-l găsești însă și mai frumos, n-o să-l mai recunoști. Pentru că el crește și se înfrumusețează mereu!

DAN POPA

Cu aparatul fotografic prin G.A.C. „Gh. Dimitrov"

De această gospodărie agricolă colectivă fruntașă, situată în raionul Călărași, ați auzit cu toții: ea se numără printre acelea care, la recenta Consfătuire pe țară a țăranilor colectiviști au fost distinse cu Ordinul Muncii clasa I-a.

Anul acesta, harnicii gospodari de aci au pornit la drum hotărîți să obțină succese și mai mari în creșterea producției de cereale, a efectivelor de animale și în celelalte sectoare, pentru a trimite pe piața orașului mai multe produse pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor.

Prin intermediul imaginilor, redăm mai jos cîteva aspecte din G.A.C. „Gh. Dimitrov".

O grijă deosebită se acordă creșterii oilor cu lînă fină și semilînă. Numărul oilor va crește anul acesta de la 1.800 la 3.000 de capete! În foto, crescătorii de oi Constantin Pascu și Constantin Flanga.

Deși sîntem în plină iarnă, la atelierul mecanic al gospodăriei colective (foto 2) se lucrează de zor, făcîndu-se reparații de bună calitate a mașinilor agricole, sub grija atentă a comunistului Nicolae Florea și a tovarășilor săi.

Activitatea culturală se bucură de multă atenție din partea colectiviștilor. Ultima fotografie prezintă vizionarea unui spectacol la televizorul gospodăriei colective.

A. CARPEN

Foto: P. GRIGORE

Curaj marinăresc

In urmă cu cîteva zile, în sectorul Porțile de fier bîntuia un viscol puternic, iar pe Dunăre se scurgeau sloiuri de ghoață. Remorcherul austriac „Kammeneg" și șase șlepuri, încărcate cu diferite mărfuri, se aflau ancorate la km 1.048. La un moment dat, viscolul le-a smuls și le-a împins în larg. Curentul apei a început să le ducă la vale.

Au fost date semnale de alarmă. Vasele romînești „Crișan" și „Oituz", care se aflau la o distanță de peste 30 km., au venit în ajutor.

După o muncă încordată, plină de curaj și pricepere, echipajele celor două vase romînești au salvat remorcherul și cele șase șlepuri.

FAȚĂ în FAȚĂ

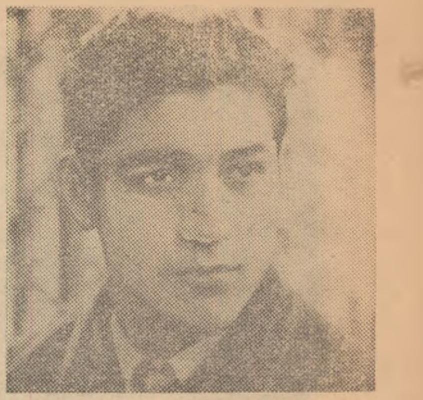
2

1

Traiul oamenilor muncii din țara noastră a devenit an de an tot mai fericit. Prima fotografie înfățișează familia muncitorului Mircea Țintea, de la fabrica „Donca Simo" din Capitală. Ea locuiește într-un apartament modern, confortabil — unul din cele 35.000 de apartamente noi date în folosință anul trecut.

Cea de a doua fotografie înfățișează un aspect obișnuit din trecut: o chiriașă aruncată în stradă de către proprietarul hapsîn.

ȘI EL A FOST PIONIER

Pe lăcătușul Aurel Hărățiu l-am cunoscut cu vreo săptămînă și ceva în urmă. E un tînăr entuziast, înalt de statură, brunet. De curînd a împlinit 20 de ani. Lucrează în secția II vagoane.

Proaspăt vopsite, vagoanele reparate, ce ies pe porțile atelierelor, parcă ar fi noi. Brigada de tineret condusă de comunistul Constantin Stănescu, în care lucrează Aurel este fruntașă pe secție. Mulți dintre tineri își completează studiile la liceul seral. Și Aurel învață. Acum 6 ani a terminat școala elementară. Atunci și-a scos, cu duioșie, cravata de pionier de la gît. A devenit utemist! Școala profesională, la care s-a înscris apoi, a terminat-o cu doi ani în urmă. De atunci lucrează ca lăcătuș la Atelierele „Ilie Pintilie" din Iași. Își iubește meseria, iar tovarășii lui de muncă îl apreciază pentru rezultatele bune pe care le obține.

De neuitat va rămîne pentru el ziua cînd a fost primit în rîndurile candidaților de partid. Și Aurel, dovedește zi de zi, prin muncă, cinstea și încrederea ce i s-a acordat.

— Sînt elev în clasa a XI-a la școala medie serală. Cu mine mai învață încă vreo 300 de tineri de la atelierele noastre. Ce gînduri de viitor am? Abia aștept să termin anul școlar, căci la toamnă vreau să mă număr și eu printre studenții Institutului Politehnic. Electromecanica mă pasionează mult, mi-a spus în încheiere Aurel.

M. NEGREA

Brigada lui Ghioancă

Cu cîtava vreme în urmă. La ședința de analiza muncii reieșise clar pentru toată lumea că brigada de mineri din sectorul III Lupeni putea să aibă rezultate mai bune. Brigada e mare. Aproape 90 de oameni. De ce n-or fi reușind să-și îndeplinească sută la sută sarcinile de producție?

Sectorul are greutate, e important. Și tocmai aici nu mergeau lucrurile cum trebuie.

— Știți ce, oameni buni? Ieri ați fost cu toții la ședință. Ați aflat care-i situația cu sectorul III. Eu m-am tot gîndit și-am hotărît să preiau conducerea brigăzii...

Comunistul Sabin Ghioancă conducea o brigadă fruntașă în Valea Jiului, o brigadă în care toți munceau cu însuflețire, cîștigau bine, lumea o lauda. Să părăsești o brigadă care și-a căpătat un bun prestigiu — de hărnicie, seriozitate, rezultate bune în muncă — și să te angajezi să conduci o brigadă codașă, era o problemă care pe mulți îi punea pe gînduri.

— De ce nu i-o place lui Ghioancă al nostru să trăiască liniștit? erau de părere unii.

— O să-i fie greu în brigada asta mare, spuneau alții.

— La început o să-mi fie greu, știu. Dar într-o lună de zile sper să punem lucrul pe picioare, am încredere în forța colectivului.

Zi de zi, cu perseverență și răbdare, înainte de intrarea în șut, minerii discutau cu chibzuință despre sarcinile din ziua respectivă, despre absențele nemotivate.

Cînd și-a lansat Valea Jiului chemarea: „Nici un vagonet rebutat pentru șist vizibil!" brigada lui Ghioancă s-a angajat să răspundă cum se cuvine acestei chemări. Unii au ridicat din sprincene, alții n-au crezut, dar toți au fost de părere că-i lucru bun angajamentul brigăzii lui Ghioancă.

Și știți care-a fost rezultatul acestei munci neobosite, însuflețitoare, a brigăzii de sub conducerea comunistului Sabin Ghioancă? Chiar în prima lună după preluarea brigăzii, au îndeplinit planul. Brigada avea însă un minus, din urmă, de 4.000 tone. Care a fost situația la sfîrșitul anului? Bilanțul arăta că brigada lui Ghioancă dăduse peste plan 5.000 tone! Și numai cărbune de calitate.

— Dar oamenii, despre oameni, ce ne puteți spune, tovarășe Ghioancă?

— Oamenii? Sînt minunați. Și Ion Sorescu, și Gheorghe Damir, și Valentin Moraru, și Marin Niculae și toți ceilalți. Țin la brigadă ca la familiile lor. Cît despre muncă, noi am sărbătorit încă de la 5 decembrie Anul Nou, în care am pășit doar de cîteva zile.

Și, bineînțeles, anul acesta succesele vor fi și mai frumoase. Noua brigadă pe care o conduc a devenit fruntașă. Și ortacii mei știu să-și păstreze onoarea de mineri fruntași!

OANA MAGDU

Ce plăcută-i joaca cu zăpadă!
Foto: GR. PREPELIŢA

Irianul de vest va fi eliberat

Începînd din secolul al XVII-lea, poporul indonezian a fost asuprit de colonialiştii olandezi. După lupte îndelungate, Indonezia şi-a cucerit independenţa la sfîrşitul celui de al doilea război mondial.

O parte din teritoriul Indoneziei însă, şi anume, Irianul de vest (partea de vest a insulei Noua Guinee) n-a fost eliberată. Irianul de vest, teritoriu indonezian, rămas încă sub stăpînirea colonialistă a Olandei, e bogat în minereu de fier, cositor, cupru, aur, argint, nichel şi cobalt. Bogăţii jefuite de exploatatorii colonialişti. În afară de bogăţiile sale Irianul de vest prezintă interes deosebit pentru colonialişti, dat fiind poziţia sa strategică, şi poziţia sa avantajoasă pe căile maritime ce leagă oceanul Pacific cu cel Indian. De multă vreme în planurile imperialiştilor americani a intrat şi Irianul de vest. Vor să instaleze acolo baze militare şi să-l transforme într-un cap de pod militar agresiv. Dar poporul indonezian luptă pentru libertatea deplină a întregului teritoriu ce-i aparţine, iar planurile imperialiştilor olandezi şi ale imperialiştilor americani, care-i sprijină pe olandezi, vor fi zădărnicite.

Ca şi India care a eliberat teritoriul Goa de sub ocupaţia colonialiştilor portughezi, poporul indonezian va da asaltul hotărît pentru eliberarea Irianului de vest. Sukarno, preşedintele Indoneziei a ordonat să se ia toate măsurile pentru eliberarea Irianului de vest. Populaţia Indoneziei a fost chemată să se pregătească pentru mobilizare generală.

Această veste a umplut de nădejde şi entuziasm populaţia Irianului de vest, hotărîtă să lupte cu arma în mînă pentru redobîndirea libertăţii, pentru alungarea stăpînilor colonialişti.

...Pe meleagurile Colibaştilor

Era la amiază. Clinchetele clopoţelului cu glas subţire se făcură auzite în toate clasele. Cîteva clipe mai tîrziu, grupurile gălăgioase de copii ieşiră pe poarta şcolii şi se împrăştiară pe uliţele satului, discutînd cu aprindere.

— Ce zici de Domnica? Ai văzut ce frumos a recitat poezia! A ştiut-o la perfecţie.

— Parcă tu n-ai fi ştiut-o la fel, se ruşină fetiţa lăsînd capul în pămînt. Cui nu-i place literatura? Şi nu numai literatura, ci toate materiile.

— Eu zic să mergem mai repede, se vîrî în vorbă un băieţaş bondoc şi grăsuliu. Mi-e o foame de lup. Ştiţi, m-am grăbit dimineaţă şi n-am mai luat pachetelul cu gustarea în ghiozdan. Şi apoi, uite că vîntul se înteţeşte, e frig...

Luindu-se cu vorba, cei cinci pionieri — doi băieţi şi trei fete — care locuiau într-o margine a satului, nici nu observară că ajunseseră lîngă cîmpul fulguit de zăpadă...

— Băieţi! strigă deodată unul dintre ei, pionierul Radu Florin. Ce-i acolo?

— Ţiţei, izvorăşte din pămînt, observă pioniera Petruşanu Domnica care ţîşnise de lîngă ei, oprindu-se la locul cu pricina.

— Da, ţiţei, constatară şi ceilalţi trei. Să mergem sus la schelă, să anunţăm. Repede!

Cu ghiozdanele în spate, cei cinci pionieri o luară la fugă de-a dreptul, peste cîmp, luînd pieptiş dealul din faţă, deasupra căruia răsăreau mîndre siluetele sondelor ce se vedeau ca în palmă din satul lor, din Colibaşi, raionul Cîmpina. Părea la o palmă de loc, dar pînă la schelă era o distanţă de peste 2 km!

— ...Curge ţiţeiul! Curge ţiţeiul!

Sondorii din brigada a cincea, care tocmai începuseră pomparea ţiţeiului pe conducte, se opriră din lucru, privindu-i miraţi pe copiii ce alergau spre ei cu răsuflarea tăiată, îmbujoraţi ca şi cravatele ce le mîngîiau faţa.

— Ce s-a întîmplat?

— Jos, ţîşneşte ţiţei din pămînt!

Sondorii înţeleseră numai decît despre ce era vorba. Se spărsese conducta, vreo fisură în ţeava din pămînt. Avutul obştesc trebuia însă salvat!

Brigada întreagă, în frunte cu comuniştii Ion Glodeanu, Petre Papuc şi Ignat Alexandru, însoţiţi de cei cinci pionieri, coborî în grabă la locul cu pricina. Cot la cot cu muncitorii, copiii au ajutat la săparea şanţului de colectare a ţiţeiului...

O oră mai tîrziu, la schelă, pompele funcţionau din plin.

Petruşanu Florin, Petruşanu Camelia, Petruşanu Domnica, Radu Florin şi Petruşanu Irina, cei cinci pionieri destoinici, se îndreptară în sat, spre casele lor. De sus, sondorii, care-i îmbrăţişaseră la despărţire, le mai făceau încă semne cu mîna.

Muncitorii erau mîndri de copiii satului, de fapta lor pionierească.

AL. DINU IFRIM

De la prietenii tăi de peste hotare

Clubul prieteniei internaţionale

Clubul despre care este vorba în rîndurile de faţă funcţionează pe lîngă unitatea de pionieri de la Casa copilului din Oberlichte, R. D. Germană. Foarte interesant e cum a apărut acest club. Cu cîţiva ani în urmă, pionierii de aci au dat de cartea „Strada mezinului", în care este înfăţişată figura micului partizan din oraşul Kerci, pionierul sovietic Volodea Dubinin.

Pionierii germani l-au îndrăgit repede pe eroul cărţii şi, împreună cu entuziasta pioniera Gelia Zimmer (acum preşedinta clubului) au pornit, prin intermediul scrisorilor, pe urmele eroului. Mai întîi au scris la şcoala unde a învăţat Volodea. Mult s-au bucurat cînd au primit răspuns de la mama lui Volodea! Fiecare pionier a hotărît să-i semene lui Volodea, să facă în fiecare zi cîte o faptă bună.

Aşa s-a născut Clubul prieteniei internaţionale, căruia i-au dat numele eroului îndrăgit: „Volodea Dubinin".

Numeroasele cercuri care există aci — de limba rusă, engleză, pentru solidaritatea cu popoarele care luptă pentru libertate şi independenţă, cercul colecţionarilor de timbre, de astronautică, de muzică şi literatură — fac activitatea pionierilor foarte instructivă şi frumoasă. Astfel, copiii fac schimburi de ilustrate şi fotografii, de cărţi şi timbre, poartă o corespondenţă bogată cu copiii de peste hotare.

Şi acum, cîteva cuvinte despre „Cartea de aur a prieteniei", care se află la club. Ea vorbeşte despre activitatea bogată de aci, despre întîlniri ale copiilor cu muncitorii din fabrici, care le vorbesc pionierilor despre lupta pentru pace în lumea întreagă, întîlniri cu copii din alte ţări, care vin în vizită în R. D. Germană. Pe prima pagină, pionierii au desenat un copil alb, unul negru şi unul galben, ţinînd în braţe buchete de crizanteme şi porumbei cu pene albe ca zăpada: simbol al prieteniei cu toţi copiii, al păcii şi prieteniei între popoare.

Doi dintre cei mai pasionaţi membri ai clubului: pioniera Zimmer Gelia şi pionierul Scheitel Axel.

HANS

Hans Schönebeck locuieşte la Hamburg, cel mai mare oraş din Republica Federală Germană. Ziua şi noaptea străzile sînt pline de oameni, ziua şi noaptea în port sosesc zeci şi zeci de vapoare.

Mare oraş Hamburgul!...

Şi totuşi, Hans ştie că nu pentru el, sau pentru cei mulţi ca el sclipesc aurorele reclamelor cu neon, el ştie că nu pentru el şi pentru cei mulţi ca el sînt blocurile mari şi spaţioase. Hans ştie bine toate acestea. Dar Hans mai ştie ceva: el ştie că va veni o vreme cînd şi unii ca el vor sta în locuinţe spaţioase, încălzite... Nu ca acum. Acum, Hans locuieşte într-un... bidon. Vă miraţi? Nu-i nimic de mirare aci; la marginea modernului oraş Hamburg sînt sute de asemenea locuinţe din tablă ondulată. Cartierele cu astfel de case sînt populate de familiile celor nevoiaşi: muncitori cu mulţi copii, şomeri...

Într-o astfel de „locuinţă" stă şi Hans. Vara — te sufoci de căldură; iarna — îngheţi de frig.

Acum, Hans e în vacanţă. Înainte de a le da drumul de la şcoală, profesorul le-a vorbit mult despre sărbătorile de iarnă, le-a spus să nu meargă în grupuri prea mici pe munţi... Dar parcă ce, el, Hans, se poate duce la munte? S-or fi ducînd alde Herman, Rosenkraz, Rapp... Ei, da! Le dă „papa" maşina şi-i duce unde le doreşte inimioara. Părinţii lor au de unde: sînt mari patroni, negustori... Rapp e ditamai director la o companie din port... Dar el, Hans, nu îndrăzneşte nici măcar să gîndească că i-ar putea cere bani tatii pentru un film!

De unde? E şomer încă din vară...

Hans grăbeşte pasul. I s-a părut numai sau se ţine cineva după el? Se dă după un colţ şi aşteaptă, ascunzînd căldăruşa cu vopsea într-o ladă de gunoi. Dar nu, nu vine nimeni.

Hans ia căldăruşa, se mai asigură o dată că nu-l urmăreşte nimeni apoi repede scrie pe zidul din faţă: „Frieden und Arbeit" Pace şi muncă!

Pace şi muncă! Să aibă ce mînca, în Republica Federală Germană, şi copilaşii necăjiţi ca el, Hans Schönebeck...

ŞT. ZAIDES

CĂRBUNELE — pîinea industriei

> **Profesorul ţine în mînă o piatră neagră, lucioasă şi explică elevilor originea şi foloasele cărbunilor de pămînt. „...Vedeţi această piatră strălucitoare? Este antracitul, cel mai bun cărbune şi cel mai vechi... ca vîrstă, iar aceasta este huila, acesta — cărbunele brun... Dar mai bine să pornim de la origine"...**

Tinereţea pămîntului

Toate acestea s-au întîmplat de mult, pe vremea cînd globul nostru pămîntesc era mai tînăr cu vreo... 250-300 milioane ani. Clima era mai caldă, iar oamenii şi multe din vietăţile care trăiesc azi, nu apăruseră încă. O parte a teritoriului ţării noastre era... fund de mare, iar în rest, întinderi uriaşe de pămînt erau acoperite de păduri în care trăiau vietăţi, adevăraţi monştri, de dimensiuni uluitoare: şopîrle mai mari decît elefanţii de azi şi insecte cît gîştele. Nici plantele acelor păduri nu semănau cu copacii pe care îi vedeţi voi acum. Erau nişte ferigi uriaşe, cu frunze mari şi trunchi lemnos. În frunzele lor mari — adevărate laboratoare energetice — cu ajutorul clorofilei ce capta razele solare, bioxidul de carbon, existent din abundenţă în atmosfera de atunci, era transformat, împreună cu alte cîteva elemente luate din sol, în materie organică, în lemn, în care, după cum se ştie, predomină carbonul.

Pădurile creşteau repede. Deseori însă se dezlănţuiau furtuni năprasnice, uragane care dezrădăcinau şi culcau în solul mocirlelor pe care creşteau, păduri întregi. Apa şi mîlul le acopereau îndată şi curînd pornea să crească din nou vegetaţia. Din nou furtuni, din nou păduri şi animale acoperite. Iar mişcările scoarţei pămînteşti făceau ca pe alocuri unele straturi să se ridice iar altele, în schimb, să ajungă la adîncimi de sute şi mii de metri, unde erau supuse unor temperaturi şi presiuni ridicate. Cu trecerea milioanelor de ani, în adîncurile scoarţei, giganticele ferigi s-au transformat în cărbune.

A apărut omul

Dar iată că pe pămînt a apărut omul. După mii şi mii de ani a descoperit focul. Au trecut alte mii de ani. În acest timp, omul a folosit pentru foc numai lemnul pădurilor. Iar în locurile unde nu erau păduri în apropiere pentru foc oamenii foloseau paiele, cărămizile de balegar. Omul folosindu-se de foc, a învăţat să *topească* bronzul şi chiar fierul, dar uriaşele cantităţi de „conserve solare" — cărbunele de piatră — continuau să zacă neatinse în adîncurile pămîntului sau uneori, chiar foarte aproape de suprafaţa lui.

Abia în ultimele două secole, o dată cu avîntul industriei, cu apariţia maşinilor cu aburi

a început să se dezvolte rapid şi extracţia de cărbune.

Extracţia cărbunelui

La început, stratul de cărbune a fost descoperit undeva, la suprafaţă. Vîntul sau poate anumite mişcări ale scoarţei l-au dezvelit. Cu dalta şi ciocanul, cu tîrnăcopul şi cu lopata a început exploatarea lui. Pe măsură ce se lua din cărbune, omul se afunda în pămînt, în interiorul dealului sau al muntelui, săpînd galeriile tot mai adînc. Stratul de cărbune, ba se îngroşa de un stat de om şi mai mult, ba se îngusta în aşa măsură că numai tîriş se putea lucra. Minerul îşi încărca troaca cu cărbunele spart în abataj şi o scotea afară, iar în exploatările mai mari o căra pînă la una din galeriile principale, încărca vagoneţii — împinşi de alţi mineri sau traşi de cai orbi. Accidentele erau dese. Cărbunii emanau gaze care explodau uşor la cea mai mică flacără sau scinteie. Locul de unde se luau cărbunii trebuia întărit — armat — cu stîlpi de lemn sau blocuri de beton ca să nu se surpe. Patronii minelor erau însă zgîrciţi. Deseori, cîte un tavan de mină prost armat se surpa. Muncitorii minei de la Comăneşti numeau asemenea tavane prost armate „capace de sicriu". Şi, într-adevăr, se întîmpla ca

după surparea unui astfel de tavan, locul respectiv de mină să fie şi locul de veci al minerilor.

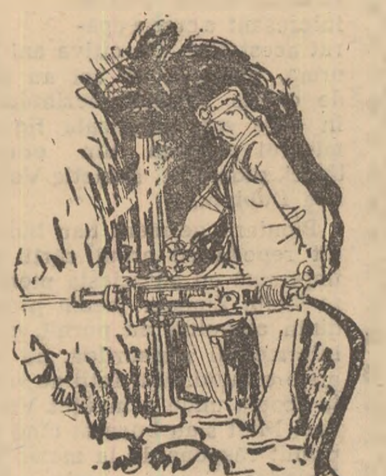
Uzina subterană

Mina de astăzi nu mai seamănă cu cea de ieri. Pe galeriile principale circulă trenuri de mină. Tuburi de aeraj asigură aerul proaspăt pînă în cel mai îndepărtat fund de mină. Aici, omul, înarmat cu tehnica cea mai modernă — ciocane pneumatice pe suporţi, sfredele electrice, haveuze şi combine carbonifere — extrage preţioasele „conserve de soare şi energie". Cele mai perfecţionate maşini folosite în mină sînt combinele sovietice „Donbass" care ridică productivitatea muncii omului de cîteva zeci de ori în comparaţie cu omul ce lucrează cu ciocanul pneumatic. Cărbunele odată scos din peretele abatajului este îndepărtat de acolo cu aşa-numitele craţere şi ajunge, transportat pe benzi, în vagoneţi. În alte locuri, lopeţi mecanice încarcă cărbunele.

Vechile lămpi de siguranţă, care abia pîlpîiau, au fost înlocuite cu felinare electrice de mineri.

Apa ce de obicei musteşte printre straturi, se scurge în pantă prin rigole pînă la un puţ, de unde este pompată afară. Multă vreme ea era unul din marile necazuri ale minerilor.

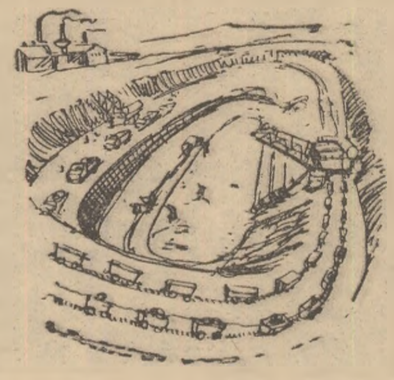
Nu de mult însă, minerii sovietici au învăţat să folosească această apă şi s-o pună să lucreze pentru om. A fost

introdus în mină hidromonitorul — un fel de tun din a cărui ţeavă porneşte un jet puternic de apă, care taie din abataj cărbunele şi-l fărîmiţează. Amestecat cu apă, cărbunele „curge" pe nişte jgheaburi asemenea unui noroi gros care este luat apoi de nişte pompe speciale şi transportat la suprafaţă. Apa este folosită din nou, iar cărbunele se usucă. În U.R.S.S., hidromecanizarea se aplică pe scară din ce în ce mai largă, fiind o metodă economică de extragere a cărbunelui.

Extracţie „la zi"

Termenul de extracţie „la zi" sau „din carieră" se întîlneşte tot mai des. În ţara noastră, la Rovinari (Oltenia) şi la Vărghişi (Transilvania), în U.R.S.S., la Karaganda (Siberia), în Polonia, la Turow s-au descoperit zăcăminte bogate de cărbune aproape de suprafaţa solului. Exploatarea lor începe cu delimitarea straturilor. Urmează apoi decopertarea — adică îndepărtarea stratului de pămînt de la suprafaţă. Numai după aceea, cu puternice excavatoare sau freze de cărbune — iar dacă o permit condiţiile — hidromonitoare, începe exploatarea cărbunelui. În U.R.S.S. de pildă, se

folosesc în acest scop excavatoare cu cupa de 20-25 metri cubi şi autocamioane de 25 şi 40 tone.

La ce folosim cărbunele?

În focarele cazanelor cu aburi ale marilor centrale termoelectrice, în furnale, în cuptoarele de încălzire de pe lîngă laminoare, în multe instalaţii de calorifer, în focarele locomotivelor — peste tot este folosit cărbunele.

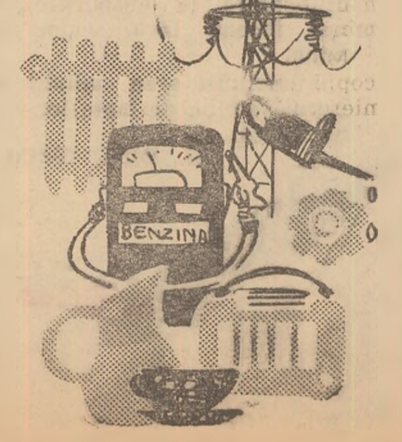
Veţi obiecta că în furnale se foloseşte cocs! Da, dar şi el este un cărbune special ce se obţine din cărbuni scoşi din mină şi supuşi unei prăjiri speciale în uriaşe baterii de cocsificare.

Bine, dar numărul locomotivelor cu aburi va scădea, îi vor lua locul altele, electrice!

Aşa e, într-adevăr. Dar şi locomotivele electrice într-un anumit fel se vor folosi de cărbune, după ce acesta va fi contribuit la obţinerea curentului în vreo centrală termoelectrică.

Cărbunele mai este şi o materie primă importantă pentru industria chimică. Din cărbune se pot obţine gaze combustibile, benzină, uleiuri, smoală, materii prime pentru industria lacurilor, coloranţilor, a maselor plastice. După ce s-au extras toate acestea, ceea ce rămîne este încă un foarte bun combustibil solid — de obicei un fel de cocs sau semicocs care, după ce arde, ne oferă cenuşa, care la rîndul ei poate fi folosită la producerea unor materiale de construcţie şi a unor tipuri de ciment. În zilele noastre se tinde din ce în ce mai mult spre o astfel de valorificare multilaterală a cărbunilor. În asemenea combinate energochimice, va fi greu să determini care este produsul principal oferit de cărbune — energia electrică, aburul pentru încălzirea locuinţelor, produsele chimice, sau materialele de construcţie.

AL. PLAIEŞU

Ştiaţi că...

...conform calculelor unor geologi, zăcămintele de cărbune ale globului ar conţine circa 9.000.000.000.000 tone cărbune?

...pe întregul glob se extrag anual cam 2.500.000.000 tone cărbune?

...extracţia de cărbune în anul 1960 în ţara noastră a fost de 8.163.000 tone?

...în fiecare an, geologii explorează noi zăcăminte şi stabilesc noi rezerve de cărbune? De pildă, în 1913, rezervele explorate de cărbune ale Rusiei ţariste erau de 250 miliarde tone; 35 de ani mai tîrziu rezervele explorate de cărbune în U.R.S.S. ajunseseră la peste 1.550 miliarde tone.

...cu o combină carboniferă sovietică „Donbass" se extrag din strat cîte 60 tone cărbune pe oră? Ceea ce înainte un miner, înarmat cu picon şi ciocan, extrăgea într-o zi, cu ajutorul combinei se extrage în două minute!

...în tehnică se foloseşte deseori termenul de combustibil convenţional, care înseamnă combustibil cu o capacitate calorică de 7.000 kilocalorii la kg? Antracitul şi unele huile au o capacitate calorică mai mare. Lignitul, cărbunele brun, turba, şisturile combustibile au o capacitate calorică mai mică.

...pentru a obţine un kilowat oră de energie electrică este nevoie de consumul a aproximativ 500 grame combustibil convenţional?

...prin prelucrarea chimico-energetică a unei tone de şisturi combustibile (cel mai inferior tip de combustibil) se obţin următoarele: 90 kg carburanţi de calitate superioară — benzina; 90 kg lubrifianţi (uleiuri — din care se pot scoate ulterior alte fracţiuni importante) 255 m cubi gaze combustibile de calitate superioară, 500 kg cenuşa, materie primă pentru fabricarea unor cimenturi de primă calitate; 175 kilowat-ore energie electrică; 350.000 calorii pentru termoficare (sub formă de apă fierbinte pentru instalaţiile de încălzire centrală a locuinţelor)?

Pentru steluțele roșii

La camera pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad, pionierii s-au adunat ca de obicei pentru... semnalizarea cu fanioane.

Cu cîtva timp în urmă, au început învățarea alfabetului morse apoi, au semnalizat primele cuvinte, după aceea propoziții întregi. Pentru jocurile de orientare, pentru frumoasele excursii pe care le vor face o dată cu primele zile frumoase ale primăverii, fiecare pionier vrea să știe să semnalizeze, să descifreze semnalele.

Iată, este rîndul pionierului Onofrei Viorel. Toți ceilalți sînt atenți. Viorel semnalizează: punct, punct, și... aproape toți deodată descifrează cuvintele „Steluța roșie".

Pregătirile pentru primirea distincțiilor pionierești sînt în toi și la Școala de 7 ani, comuna Maieru, raionul Năsăud. De curînd, harnicii pionieri Rus Maxim, Creț Aurica, Rațiu Gavrilă și mulți alții au predat la D.C.A. peste 1.000 kg fier vechi. Succese asemănătoare în activitățile patriotice au și pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Vișina, raionul Găești. Pe lîngă acestea, pionierii Popa Emil, Lungu Steliana, Grindei Viorica și mulți alții au făcut o vizită la gospodăria agricolă colectivă din satul vecin, Broșteni. Cunoștințele căpătate cu prilejul acestei vizite îi vor ajuta să mai treacă încă una din condițiile pentru primirea steluțelor roșii.

Vizite în întreprinderi, adunări pionierești despre eroi utecişti, despre trecutul de luptă al partidului, concursuri de cîntece și poezii despre partid și patrie sînt numai cîteva din acțiunile care îmbogătesc, înfrumusețează activitatea pionierească, care-i pregătesc pe pionieri pentru primirea distincțiilor pionierești.

Patru noi recorduri R.P.R. la patinaj viteză

Vă mai amintiți? Acum un an, într-un reportaj apărut în paginile gazetei noastre, se spunea: „...Ne-a impresionat deosebit de mult evoluția pionierului Patraulea Vlad care, în cadrul acestor finale (finala campionatului R.P.R. de patinaj viteză) a realizat nu mai puțin de patru noi recorduri republicane de juniori..."

De atunci au trecut aproape 11 luni. În acest răstimp, Vlad și-a continuat antrenamentele aproape în fiecare zi. O să vă întrebați: Dar bine, cum s-a antrenat în timpul verii? Răspunsul e cît se poate de scurt: pe patine cu rotile. Rezultatele acestor antrenamente s-au văzut nu de mult în întrecerile de la Miercurea Ciuc. Participînd alături de cei mai buni patinatori de viteză din țara noastră, la tradiționala competiție „Cupa 30 Decembrie", Vlad cucerește din nou admirația specialiștilor și a sutelor de spectatori. Pe uriașa oglindă de gheață de la Miercurea Ciuc, pionierul Vlad Patraulea realizează 4 noi recorduri republicane de juniori. Iată-le: 300 m, 30"6/10; 500 m, 51"3/10; 1.000 m 1'57"; 1.500 m, 2'52"2/10. Cu aceste remarcabile performanțe, Vlad a cucerit locul I la toate aceste patru probe.

Primul concurs de scrimă

Nu de mult, pe stadionul Republicii a avut loc primul concurs de scrimă pentru copii, organizat în țara noastră. Iată cele două echipe care s-au întrecut: Centrul de scrimă al Sfatului Popular al Capitalei (Petrișor Victoria, Sebeșteanu Mihai, Wasserstrom Eva, Soare Florin) și Școala sportivă (Cornea Lucia, Orfanu Georgeta, Golescu Mircea, Micloș Alexandru).

Întrecerea s-a arătat foarte disputată încă din primele minute. Fiecare era stăpînit de dorința de a demonstra cunoștințele tehnice însușite în atîtea luni de antrenamente. Dintre toți, Mircea Golescu se remarcă cel mai mult. Ceilalți colegi de echipă se străduiesc să fie și ei la înălțime. Diferența de scor e din ce în ce mai mare în favoarea lor. În concursul pe echipe, se părea că cei de la Școala sportivă de elevi știu să execute cu mai multă precizie atacuri cu fente, parade și contre. În concursul individual însă, mai buni s-au dovedit cei patru componenți ai echipei S.P.C. Petrișor Victorița „trage" neasemuit de frumos. Specialiștii prezenți la concurs spuneau despre ea că de pe acum are o ținută de adevărată floretistă. Spre surprinderea tuturor, Sebeșteanu Mihăiță, care în concursul pe echipe luptase cu multă timiditate, începe să se afirme. El obține victorie după

victorie, și reușește să realizeze maximum de puncte. Împreună cu Petrișor Victoria și Soare Florin, urcă pe podiumul învingătorilor.

Încă puțin, și săniuțele vor zbura pe pîrtie. Cine va ieși primul?

Concurs de săniuțe

1 ianuarie 1962. Ora 10 mineața. Pe derdeluș sînt prezenți pionierii din regiunea București veniți să-și petreacă zilele vacanței în tabără la Sinaia. Astăzi, în finala pe tabără a concursului de săniuș, își vor disputa întîietatea campionii detașamentelor.

S-a dat plecarea în prima probă, individual. Săniuța Tatianei Răceală aleargă ca vîntul. În imediata apropiere, o urmează Bîldescu Victor și Dobromir Gheorghe. La un moment dat, se credea că Victor i-o va lua înainte, însă Tatiana nu se lasă și dirijînd săniuța pe partea cea mai lunecoasă a pîrtiei, reușește să treacă prima linie de sosire. În urma ei, la cîteva zecimi de secundă, sosește Gheorghiță, urmat de Victor

În proba de dublu (doi pe săniuță) întrecerea e cîștigată tot de două fete — Popläceanu Mariana și Popescu Gheorghița, deși la această probă au participat mai mulți băieți.

Dintre toate probele, cea mai atractivă a fost fără îndoială cea de dublu săniuțe, adică două săniuțe legate una de alta. Ei, ce credeți? Cine a cîștigat această probă? Echipajul fetelor sau al băieților? Să cercetăm numele echipajului care a cîștigat primul loc. Enescu Ecaterina Stoianov Aurora. Păsculescu Sorina și Scondacu Marinela. După cum vedeți, tot fetele au fost și de data aceasta mai pricepute.

Interviu telefonic

Tema: Activitatea sportivă în vacanța.

Răspunde: pioniera Bara Ana, președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Rășinari, regiunea Brașov.

— Alo! Școala din Rășinari? Cu președinta unității, vă rugăm Alo! Anuța? La telefon, „Scînteia pionierului". Vrem să-ți punem cîteva întrebări în legătură cu activitatea sportivă din vacanță. Așa... un moment, să notez. Da, te ascult!

— Chiar zilele trecute am fost într-o excursie... Intr-o excursie pe schiuri.

— Vorbește puțin mai amănunțit despre această acțiune.

— ...Excursia a durat o zi întreagă. Pe traseu, schiorii au avut de trecut mai multe obstacole: au trebuit să recunoască diferite urme, să se orienteze după busolă, să știe să semnalizeze cu fanioanele. De asemenea, să dezlege mai multe biletele cifrate cu sem-

nele alfabetului Morse. O dată ajunși la locul fixat, după ce am luat masa, a început concursul de schi

— Dar alte acțiuni?

— Da, am organizat și alte acțiuni. Concursul „Cel mai bun la săniuș", „Cel mai bun șahist al unității", „Campionul unității la gimnastică". Vă rog să notați că în zilele de vacanță toate detașamentele au fost plecate în drumeție. Unele la diferite întreprinderi din Sibiu, altele pe munte.

— Bine, Anuța. Iți mulțumim foarte mult pentru cele povestite. In curînd, așteptăm alte vești de la voi. La revedere, și mult succes în noul trimestru!

★

Dragi prieteni, așteptăm ca și voi, cei care citiți aceste rînduri, să ne scrieți despre activitatea sportivă din unitatea voastră. Și, la fel ca Anuța, cu cît mai multe amănunte. Cele mai interesante scrisori vor fi publicate la rubrica noastră sportivă.

Grupaj realizat de RADU POPA

Cîntec drag, partidului

Mîndră floare mărgărit,
Scumpul nost' partid iubit
Drag îmi este să te cînt.
Îţi doinesc cîntec frumos
Scos din fluier, bucuros,
Cînd privesc ţara în jos
Şi-i văd plaiul luminos.
Îţi zic cîntec cu-nfocare
Că ne-ai scos din supărare,
Şi-ţi zic cîntec cu putere
Că ne-ai scăpat de durere.
De la Argeş mai în jos
Creşte lan de grîu mănos
Lan de aur, înfrăţit
Aşa cum ne-ai sfătuit.
Şi oriunde de privesc
Numai bine întîlnesc:
Oraşele înfloresc,
Satele întineresc.
Foaie verde de cicoare,
Face-m-aş privighetoare
Ca să cînt cu măiestrie
Munca din gospodărie
Şi să cînt peste tarlale
Să răsune-ntreaga zare:
Cînt din suflet, cînt vestit
C-avem traiul înflorit,
Cînt pe-aripa vîntului
Cîntec drag, partidului.

(Cules din G.A.C. „Victoria socialismului"-Gliganu de Jos, raionul Costeşti, de Dumitru Anghel).

Vacanţă de iarnă

I.

Gînditori sub neaua albă
stau copacii în poiană.
Noi urcăm pe cărăruia
ce ne duce spre cabană.

Cerul gri îşi lasă fruntea,
pe ai brazilor verzi umeri.
Noi desfacem potecuţe
şi ne sînt obrajii rumeni.

Vîrful brazilor înţeapă
ici şi colo zarea-albastră.
Grele de zăpadă, ramuri,
se apleacă-n faţa noastră.

Ploaie albă de ninsoare
ni se scutură pe frunte,
şi ne-nţeapă cu gheruţe,
îngheţate şi mărunte.

Pe zăpada neumblată,
urme mici de vieţate,
au ţesut strălucitoare
arabescuri peste noapte.

Sus în vîrf de stînci cabana
face semn că ne-a zărit,
scînteind de bucurie:
„Pionieri, bine-aţi venit!"

II.

Dimineaţa ne trezeşte
cu albaştrii-i clopoţei.
Schiurile ne aşteaptă,
ceruite cu temei

Panta scînteiază-n soare,
noi zburăm pe ea, rachete.
În concurs de agerime
se întrec băieţi şi fete.

Printre tufele de jnepeni
şerpuieşte-o potecuţă
netedă şi tocmai bună
pentru cei cu săniuţă

Iar cînd seara-n munţi se lasă,
strînşi în jurul sobii roată,
spunem poezii şi glume
şi-i a noastră lumea toată!

III.

Cu rucsacul prins în spate
coborîm în vale-n gară.
A fost veselă vacanţa
dar n-e dor nespus de şcoală.

Văile ne strigă încă
cu ecouri lungi pe nume.
Brazii scutură din ramuri
stele pentru noi anume.

De pe vîrf de stînci cabana
ne mai face-un semn şi piere.
„Bun rămas, pădure dragă,
munţi iubiţi, la revedere!

Ne vom revedea la vară,
voi aceiaşi, noi mai mari,
cu mai multe note bune,
mai cuminţi, mai buni, mai tari.

PAUNA RAZVAN

Cînd îndrăgeşti cîntecul, dansul, teatrul, rostirea avîntată a versurilor ce slăvesc viaţa noastră fericită, e-atît de minunat să ai toate posibilităţile de a le învăţa! Şi iată că repetiţiile sînt în toi · cei mai tineri admiratori ai artei participă cu însufleţire la pregătirile echipelor artistice, în vederea tradiţionalului concurs cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor.

CARNAVALUL

Timp de zece zile, într-un decor feeric — cu brazi acoperiţi de zăpadă şi chiciură, cu sute de becuri colorate în toate culorile — la Palatul pionierilor din Capitală a avut loc **„Carnavalul veseliei"**. În fiecare dintre aceste zece zile, peste 5—600 de pionieri veneau la Palat.

...Hai să pătrundem în sala carnavalului, împreună cu grupul acesta mare. Ei, dar ce se întîmplă? Costume din secolul XIX, eroi de-ai lui Caragiale! Uite, de pildă, pioniera aceasta blondă seamănă leit la îmbrăcăminte, cu **coana Zoiţica**. Băiatul cu baston şi pălărie înaltă, care se clatină de parcă-i beat, cine o fi?... Aaa! **E Cetăţeanul turmentat** — tot din teatrul lui Caragiale. **Un greier** şi **o furnică**, o **Scufiţă roşie**... Ei, dar cîţi eroi ai basmelor şi literaturii noastre nu sînt prezenţi în sală!...

Dar hai să vă descriu cum arată sala. Întîi, trebuie să vă spun că pe părţile laterale se află un labirint. În sala propriu-zisă, o estradă pentru orchestră, bradul mare şi frumos, „Roboţel" căruia copiii îi pun întrebări iar el răspunde, „Toboganul celor curajoşi" şi mult, foarte mult loc pentru dans. Prin culoarul lateral se ajunge în sala surprizelor. După ce va ateriza pe toboganul celor curajoşi, curajoşii se vor opri la diferite surprize. Că doar aşa-i în seara de carnaval!... Într-o cameră, un foto-robot, are misiunea să înregistreze chipul celor care vin în faţa obiectivului. În camera „oglinzilor strîmbe" e foarte caraghios: te vezi cînd lat, cînd lung; cînd foarte gras, cînd foarte slab, niciodată însă aşa cum eşti în realitate. Pescarii amatori n-au fost uitaţi: un bazin mare, cu multă vegetaţie, ce se vede prin apa transparentă, şi undiţe. Dar încearcă să prinzi ceva. De unde: „balta" n-are apă, n-are peşte!

Pe un ecran, la simpla manevrare a unui întrerupător de curent electric, apar, ca într-o poveste, cînd Cosmosul înzăpezit, cînd primul „Sputnik", cînd „Vostok II". Aşa că micul ecran este povestea unor fapte adevărate — etapele zborului omului în Cosmos.

Dar iată: trompetiştii anunţă deschiderea carnavalului. Din cele două baloane mari atîrnate de lampa din plafon, curg, peste copii, confetii. Pionierii dansează, orchestra cîntă. Actorii Horia Caciulescu, Adrian Pop, Mircea Crişan, Sorina Dan şi Angela Moldovan cîntă împreună cu copiii, spun glume. Şi toată lumea e veselă. Ca la carnaval.

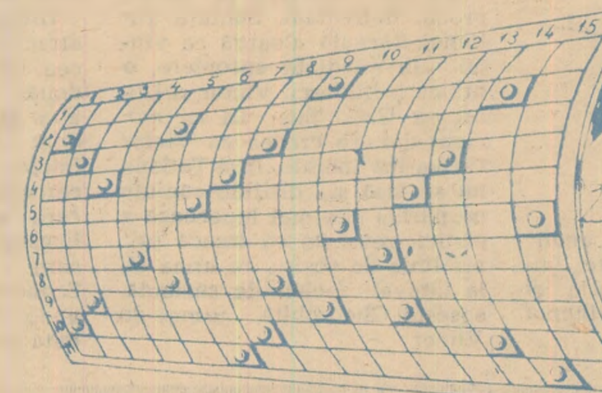
Acum începe parada costumelor. Premiile le primesc, binenţeles, cele mai frumoase costume din însăşi mîna lui Moş Gerilă.

Iar Anul Nou, mic şi frumuşel, primeşte, tot de la Moş Gerilă, o ştafetă minunată: urarea ca în 1962 toţi pionierii să obţină cele mai frumoase rezultate!

Dans, muzică, veselie. Ca în seara de carnaval...

E. SKYBINSKY

MESERII

ORIZONTAL

1. Muncitori calificaţi care execută construcţii sau părţi de construcţii din lemn. — Scriitor rus, autorul versurilor: „Noi păşim pe drumul clar / Şi-auzim departe-n zare / Cum cerescul toboşar, / Bate darabana-n soare!" (din „Toboşarul ceresc."). 2. Şarpe uriaş — Lucrează la filarea fibrelor textile. 3. Scoate din măruntaiele pămîntului cărbuni. — Frate cu strungarul. 4. Uzinele comunale. — Instalaţie plutitoare servind la repararea vapoarelor. — „Şpanul" de sub bancul tîmplarului. — Post meridian. 5. I-au uşurat munca, secerătorile mecanice — Partea cuptoarelor a căldărilor cu aburi, în care se produce arderea combustibilului. — Prenume. 6. Cercetători... cosmici — Pictor romîn, autorul pînzelor „Bărbierul satului", „Balerina", „Cobzarul", „Hamal turc", „Lăutar" etc. 7. Povară de porumb — Muncitori care lucrează la construirea cuptoarelor de var şi la arderea pietrei de var — Participiu... în grădină. 8. Orăşel în R.S.S. Kazahă — Zeul soarelui la vechii egipteni — Care încă n-a văzut lumina tiparului. 9. Locul de parcare al autovehiculelor (pl.) — Cilindru în jurul pietrelor de moară. 10. Compozitor din R.P.R., autorul operetei „Plutaşul de pe Bistriţa" — Muncitor tipograf care culege literele în culegar, după manuscris. — Republică populară (abr.) 11. Compozitoare din R.P.R., autoarea cîntecului „Toate meseriile sînt bune" — Medicul maşinilor, aparatelor etc.

VERTICAL

1. Meseria marinarului dintr-un cîntec pentru copii de Elly Roman.. 2. Udroiu Barbu — Îşi face meseria pe acoperişuri — Bune! 3. Rangă de fier — Muncitor la strung (variantă). 4. Scriitor sovietic, autorul povestirii „Soarta toboşarului" — Una din importantele bogăţii ale subsolului nostru. 5. Scriitor sovietic, autorul povestirii „Grădinarii" — Fortăreaţă în apropiere de Batna. 6. Numele unei plante, întrebuinţată la creşterea viermilor de mătase — Povesteau. 7. Cariere (monoverb) — Tehnica săpării sondelor. 8. 49 la romani.—Scriitor romîn, autorul versurilor „Mîini dîrze desfundînd sub plug ogoare, / Mîini line — fluturi dezmierdînd o floare — / Mîini lopătînd pe mări spre aurore, / Mîini ciocănind prin negre bolţi sonore, / Mîini pe arcuş vrăjind un cînt lunatic, / Mîini sîngerînd de cocs şi de jeratic, / Mîini pe suveici, pe roţi, pe manivele, / Mîini strînse pumn ameninţînd spre stele" (din „Cîntecul mîinilor") — Localitate în Franţa. 9. Operaţii viticole. — Elena Cristescu. 10. A expune ceva pentru a fi privit sau admirat — A înainta prin apă cu propriile-ţi forţe. 11. Meseriaşi care construiesc sau repară sobe. — Din seceriş în seceriş. 12. Cupidon în mitologia greacă. — Muncitori specializaţi în lucrări de sudură. 13. Îl foloseşte nituitorul — Reparator de... oameni. 14. Meserie în cinematografie. 15. Lucrare pe care cineva trebuie s-o execute într-un anumit timp — Ţi le pune... cizmarul.

DICŢIONAR la îndemînă: ARUS, LOM, RBA.

MIHAI PATRAŞCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.